

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 890/2025
10.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 59/24 од 10.12.2024. године и Вишег суда у Врању Кж1 36/25 од 06.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 59/24 од 10.12.2024. године и Вишег суда у Врању Кж1 36/25 од 06.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 59/24 од 10.12.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати судски паушал у износу од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 36/25 од 06.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Стошић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан и донесе пресуду којом ће побијане пресуде преиначити у ослобађајуће.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, из члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Као разлог подношења захтева, бранилац окривљеног АА истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, и у вези са тим наводи да су разлози пресуде противречни изреци, као и да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника па се због тога не може испитати законитост и правилност пресуде.

У образложењу захтева бранилац окривљеног наводи да је у конкретном случају „дошло до прекорачења оптужбе“, али овај став бранилац образлаже наводима којима оспорава чињеничне закључке суда утврђене у изреци пресуде, истичући да не одговарају стварно одиграном догађају, јер се нико од испитаних сведока није изјаснио да су оштећени били у страху за своју безбедност, нити да су одмах кренули ка свом возилу и удаљили се, чиме, по оцени Врховног суда, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно повреду члана 440. ЗКП.

На исту повреду бранилац указује и осталим наводима захтева којима оспорава оцену изведених доказа, пре свега исказа сведока оштећених, који су према ставу браниоца нелогични и контрадикторни, као и наводима којима оспоравајући постојање кривичног дела у питању, бранилац суштински износи сопствено мишљење да током поступка није утврђен субјективни осећај угрожености и страха оштећених и конкретна претња по живот и тело оштећених, као и начин на који је осећај угрожености, наводно створен.

Како, према одредби члана 485. став 4. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди (члан 440. ЗКП) и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић